

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/27250 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Rotterdam, van 18 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 juli 2008 is [naam] (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 augustus 2008, verzonden op 20 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

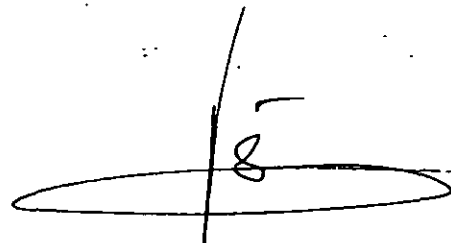
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 8 oktober 2008

393.

Verzonden: 8 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line that curves into a loop at the top, and a horizontal line that curves back under the vertical line, forming a stylized 'V' or similar shape.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

14

Postadres Postbus 264
2501CG 's-Gravenhage

Regio Haaglanden
Korpsonderdeel 15 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door P. van der Starre
Telefoon 070 - 424 1111
Fax 070 - 424 1129
V-nummer / Zaak / Zaak - 25/07/2008
Datum 25/07/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Haaglanden

IND lokatie:	
Dossiernr:	0011286160
Udad ontvangstdatum:	
Briefnr:	
ND ontvangstdatum:	30 JUL 2008
Registratie in naam mdw:	
INDIS datum:	
Invoer naam mdw:	
controle datum:	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Peter van der Starre, inspecteur van het regionaal politiekorps Haaglanden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit(en) : Turkse
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Zich bedient van een of meerdere adressen
- Niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en werkend is aangetroffen.

De maatregel is opgelegd:

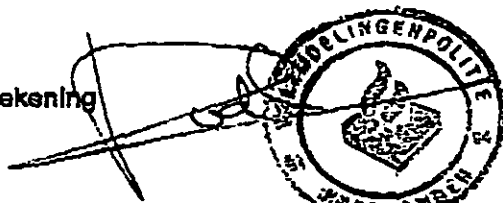
Plaats : Den Haag
Datum : 25/07/2008
Tijd : 15:15 uur.

V.nr.

Pagina 1 van 2

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
P. van der Starre

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 08/27250

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. G.E.M. Later, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde mr. Ch. Vink.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Turkse nationaliteit te bezitten.

2 Op 29 juli 2008 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 25 juli 2008 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 6 augustus 2008. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. J. Raaijmakers. Tevens was aanwezig D. Günes, tolk in de Turkse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst tot 13 augustus 2008 om verweerder de gelegenheid te geven schriftelijk antwoord te geven op de door de rechtbank nader gestelde vragen.

4 Bij brief van 8 augustus 2008 heeft verweerder schriftelijk gereageerd. Bij brief van 11 augustus 2008 heeft eiser hierop zijn reactie gegeven.

5 De zaak is hervat op 13 augustus 2008. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig A.S.M. Al Hamawandi, tolk in de Turkse taal.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Eiser heeft – kort samengevat – aangevoerd dat hij onrechtmatig op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring is gesteld, omdat hij rechtmatig verblijf hier te lande heeft. Eiser heeft een beroep gedaan op de Regeling afwikkeling nalatenschap Vw (oud) (hierna: de pardonregeling), maar hem is ten onrechte geen aanbod gedaan. Tegen de zogenaamde minuut, waaruit blijkt dat hem geen aanbod is gedaan, heeft eiser op 6 augustus 2008 bezwaar gemaakt. De minuut dient te worden aangemerkt als in besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Ingevolge artikel 73,

AWB 08/27250

2

eerste lid, van de Vw 2000 heeft het bezwaar schorsende werking. Eiser heeft op 4 oktober 2000 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning met als doel het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst, humanitaire redenen. De gronden die destijds zijn aangevoerd waren asielgerelateerd. Verweerder heeft die aanvraag ten onrechte niet als asielaanvraag aangemerkt. Bovendien heeft eisers broer, een soortgelijke aanvraag ingediend op dezelfde dag. Beide broers hebben via de burgemeester een beroep gedaan op de pardonregeling. Eisers broer heeft, in tegenstelling tot eiser, wél een aanbod gekregen. Daarnaast heeft eiser oproepen gekregen van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: DT&V). Hij heeft altijd gehoor gegeven aan de oproepen. DT&V heeft bij brief van 5 juni 2008 aangegeven geen reden te zien om eiser in bewaring te stellen. Voornoemde brief is op 25 juli 2008 aan de vreemdelingenpolitie gefaxt en op 28 juli 2008 bij de vreemdelingenpolitie bezorgd. Ondanks de toezegging van DT&V is eiser toch in bewaring gesteld. Voorts betwist eiser de gronden van de inbewaringstelling. Eiser heeft een beroep gedaan op de pardonregeling en hoeft in dat kader niet te beschikken over identiteitspapieren. Verzoeker heeft een vaste woon- of verblijfplaats, te weten de

in . . . Dat adres staat ook vermeld op de burgemeestersverklaring. Eiser kan niet worden verweten dat hij zich niet heeft gemeld bij de korpschef. In het kader van de pardonregeling heeft hij zich via de burgemeester gemeld bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND). Wanneer eiser in aanmerking komt voor het generaal pardon zal hij met ingang van 15 juni 2007 een verblijfsvergunning krijgen op grond waarvan hij mag werken. Aldus kan hem niet worden tegengeworpen dat hij niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en werkend is aangetroffen. Subsidiair is eiser van mening dat, nu hij is sinds 2000 in Nederland verblijft, aan alle oproepen van DT&V gehoor heeft gegeven en in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling, een lichter middel dient te worden opgelegd.

3 Verweerder voert aan dat het invullen van een burgemeestersverklaring het vertrek niet opschort. Het is immers geen aanvraag. Eiser voldoet niet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling. Eisers aanvraag in 2000 betrof immers een reguliere aanvraag en niet, zoals vereist, een asielaanvraag. Verweerder heeft naar aanleiding van de brief van 5 juni 2008 van DT&V geen aanleiding gezien om de bewaring op te heffen. Er heeft enige tijd gezeten tussen de brief van 5 juni 2008 en de inbewaringstelling op 25 juli 2008. De enkele mededeling dat na het gesprek op 5 juni 2008 met eiser niet tot inbewaringstelling zou worden overgegaan, houdt niet in dat nimmer tot inbewaringstelling zou kunnen worden gegaan. Ten aanzien van de gronden van de inbewaringstelling merkt verweerder op dat het beroep op de pardonregeling geen vrijstelling oplevert van de verplichting te beschikken over een geldig identiteitsbewijs. Eiser is niet ingeschreven in de Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA). Niet is betwist dat eiser zich niet heeft gemeld bij de korpschef. Dat een eventuele generaal-pardonvergunning terugwerkende kracht heeft, doet niet af aan het feit dat eiser op dit moment illegaal in Nederland verblijft en dus illegale arbeid heeft verricht. Eiser heeft onvoldoende middelen om zijn terugkeer te bekostigen. Na bestudering van het dossier heeft verweerder zich aanvullend op het standpunt gesteld dat geen aanleiding bestaat een lichter middel op te leggen. Daartoe wordt aangevoerd dat is gebleken dat eisers zaak verschilt van die van zijn broer . . . heeft op 27 december 1997 een asielaanvraag ingediend. Eiser heeft geen asielaanvraag ingediend onder de oude vreemdelingenwet. Het dossier van eiser verschilt hierin wezenlijk van die van zijn broer.

AWB 08/27250

3

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Niet is betwist dat de maatregelen van staandehouding en ophouding voor verhoor op rechtmatige wijze zijn toegepast.

4.2 Bij brief van 5 juni 2008 is eiser uitgenodigd om op 11 juni 2008 ten kantore van de DT&V te verschijnen om zijn procedures te bespreken. De brief vermeldt aan het eind:

"(...) Er is geen reden om u na het gesprek in bewaring te stellen (...)"

De rechtbank is van oordeel dat eiser aan deze zinsnede het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontleen dat hij direct na afloop van het gesprek niet in bewaring zou worden gesteld. Naar het oordeel van de rechtbank kan de zinsnede echter niet zodanig ruim worden uitgelegd, dat eiser hieraan ook het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontleen dat hij nimmer dan wel voorlopig niet in bewaring zou worden gesteld. Van uitspraken van de DT&V-medewerker, gedaan tijdens het gesprek van 11 juni 2008, die dat vertrouwen wel kunnen rechtvaardigen, is de rechtbank niet gebleken. Het beroep op het vertrouwensbeginsel faalt derhalve.

4.3 Ten aanzien van de vraag of eiser ten tijde van de inbewaringstelling rechtmatig verblijf in Nederland had, overweegt de rechtbank als volgt.

4.3.1 Ingevolge artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28 van de Vw 2000, terwijl bij of krachtens deze wet dan wel op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op de aanvraag is beslist.

4.3.2 Ingevolge artikel 3.1, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), voor zover thans van belang, heeft het indienen van een aanvraag tot het verlenen, wijzigen of verlengen van een verblijfsvergunning tot gevolg dat de uitzetting achterwege blijft.

4.3.3 De rechtbank stelt vast dat eiser op het moment van de inbewaringstelling geen aanvraag had ingediend ter verkrijging van een verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28 van de Vw 2000, waarop nog niet was beslist. Eiser had dus ten tijde van de inbewaringstelling op 25 juli 2008 geen rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000.

4.4 Voor zover eiser betoogt dat hij rechtmatig verblijf heeft sinds het indienen van het bezwaarschrift van 6 augustus 2008 tegen (de uitreiking van) de minuut, overweegt de rechtbank als volgt.

4.4.1 Ingevolge artikel 8, aanhef en onder h, van de Vw 2000 heeft de vreemdeling in Nederland rechtmatig verblijf in afwachting van de beslissing op een bezwaarschrift of een beroepschrift, terwijl bij of krachtens deze wet of op grond van een rechterlijke beslissing uitzetting van de aanvrager achterwege dient te blijven totdat op het bezwaarschrift of het beroepschrift is beslist.

4.4.2 Ingevolge artikel 73, eerste lid, van de Vw 2000 wordt de werking van het besluit tot afwijzing van de aanvraag of de intrekking van de verblijfsvergunning opgeschort totdat de termijn voor het maken van bezwaar of het instellen van administratief beroep is

AWB 08/27250

4

verstreken of, indien bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, totdat op het bezwaar of administratief beroep is beslist.

4.4.3 Daargelaten de vraag of de beslissing vervat in de minuut dient te worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), stelt de rechtbank vast dat eiser geen aanvraag om een verblijfsvergunning had lopen waarop nog beslist moest worden, zodat van een afwijzing van een aanvraag als bedoeld in artikel 73, eerste lid, van de Vw 2000 ook geen sprake kan zijn.

4.4.4 Voor zover eiser betoogt dat (het uitreiken van) de minuut moet worden beschouwd als een handeling in de zin van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000 waartegen bezwaar kan worden gemaakt wordt verwezen naar de uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Rotterdam, van 15 mei 2008 (AWB 08/15589). In rechtsoverweging 4.2 is het volgende overwogen:

"(...) Voor zover de ambtshalve weigering om eiser een aanbod te doen is aan te merken als een niet een beschikking gelijk te stellen handeling van een bestuursorgaan ten aanzien van een vreemdeling als zodanig, waartegen bezwaar open staat op grond van artikel 72, derde lid, van de Vw 2000, oordeelt de rechtbank dat uit de wetsgeschiedenis van dit artikel blijkt (Kamerstukken II 1998/1999, 26732, nr. 3, pag. 73) dat de wetgever niet heeft beoogd de hoofdreel van schorsende werking in bezwaar, tevens te laten gelden ten aanzien van bezwaarschriften ingediend tegen een andere handeling als bedoeld in artikel 72, derde lid, van de Vw 2000.(...)"

4.4.5 Het maken van bezwaar tegen (het uitreiken van) de minuut heeft dus geen schorsende werking en heeft derhalve ook niet tot gevolg dat eiser sinds de indiening van het bezwaarschrift rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, aanhef en onder h, van de Vw 2000. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat eiser terecht op de grond van artikel 59 van de Vw 2000 in bewaring is gesteld en dat de bewaring terecht op deze grond voortduurt.

4.5 Blijkens de maatregel van bewaring heeft verweerder aan de maatregel ten grondslag gelegd dat eiser niet beschikt over een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), geen vaste woon- of verblijfplaats heeft, niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, een alias heeft gebruikt en zich niet heeft gemeld bij de korpschef. Eiser heeft niet betwist dat hij gebruik heeft gemaakt van een alias. De stelling van eiser, dat hij in het kader van de pardonregeling niet hoeft te beschikken over een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000, maakt niet dat verweerder niet aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen dat eiser niet beschikt over een dergelijk document. Eiser heeft niet betwist dat hij zich niet heeft gemeld bij de korpschef. Naar het oordeel van de rechtbank is een melding bij de burgemeester daaraan niet gelijk te stellen. Nu niet is gebleken dat eiser over voldoende middelen beschikt om zijn terugkeer te bekostigen, kan voorts niet gesproken worden van voldoende middelen van bestaan.

Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eiser in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting, in bewaring is gesteld op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 en dat ten aanzien van eiser het vermoeden bestond dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken. De beantwoording van de vraag of eiser een vaste woon-

AWB 08/27250

5

of verblijfplaats heeft, kan in het midden blijven, nu de overige gronden de maatregel reeds kunnen dragen.

4.6 Gelet op het onttrekkingsgevaar behoefde verweerder redelijkerwijs niet te volstaan met het opleggen van een lichter middel, ondanks het feit dat eiser, naar onweersproken is gesteld, op alle oproepen van verweerder is verschenen. Het in dit kader gedane beroep op het gelijkheidsbeginsel faalt, nu de broer van eiser, anders dan eiser zelf, een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling heeft gekregen naar aanleiding van een asielaanvraag in 1997.

4.7 Niet betwist is dat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.8 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.9 Het beroep is ongegrond.

4.10 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.11 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 08/27250

6

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

recht doende:

- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en door deze en mr. J.H.J. Baarsma-Reuchlin, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 18 augustus 2008

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

20 AUG 2008

VOOR COPIE CONFORM
 De griffier van de
 rechtbank
 te 's-Gravenhage
 J.J.A. Bastiaens
 wnd

Mr. Gerda E.M. Later
ADVOKATE EN PROKUREUR

Riouwstraat 131
2585 HP 's-Gravenhage

Medewerkster: Petra Mangert
Monique v/d Bosch
Inés Marchese

Tel.: 070-351 48 76
Fax: 070-351 22 09

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 AUG 2008	
ZAAKNR.	0617
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage
Fax: 365 13 80

GL/PM

Inzake:

V nummer:

Rechtbank registratienummer AWB 08/27250

's-Gravenhage, 27 augustus 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

appellant, wonende aan de _____ geboren op _____, Turkse nationaliteit, woonplaats kiezende te 's-Gravenhage aan het kantooradres van zijn gemachtigde, mr. G.E.M. Later, advocate, kantoor houdende aan de Riouwstraat 131, 2585 HP 's-Gravenhage, die naar gemachtigde hierbij uitdrukkelijk verklaart, door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de hierna genoemde uitspraak;

dat appellant hierbij hoger beroep instelt tegen de in afschrift hier bijgaande uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage zittingsplaats Rotterdam van 18 augustus 2008, verzonden op 20 augustus 2008, onder nummer AWB 08/27250 (*prod 1*) en dat hij voert hiertegen de hierna volgende, zondig in onderling verband en samenhang te lezen grieven aan:

(1) Tegen onrechte wordt in de uitspraak overwogen als vermeld onder punt 4.2 van de uitspraak:

".....Bij brief van 5 juni 2008 is eiser uitgenodigd om op 11 juni 2008 ten kantore van de DT&V te verschijnen om zijn procedures te bespreken. De brief vermeldt aan het eind:

"(.....) Er is geen reden om u na het gesprek in bewaring te stellen (...)."

De rechtbank is van oordeel dat eiser na deze zinsnede het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontleven dat hij direct na afloop van het gesprek niet in bewaring zou worden gesteld. Naar het oordeel van de rechtbank kwam de zinsnede echter niet zodanig ruim worden uitgelegd, dat eiser hieraan ook het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontleven dat hij nimmer dan wel voorlopig niet in bewaring zou worden gesteld. Van uitspraken van de DT&V-medewerker, gedaan tijdens het gesprek van 11 juni 2008, die dat vertrouwen wel kunnen rechtvaardigen, is de rechtbank niet gebleken. Het beroep op

het vertrouwensbeginsel faalt derhalve...".

Toelichting:

Uit het dossier blijkt dat appellant een beroep gedaan heeft op de pardonregeling, waarbij hij zich beroept op een aanvraag verblijfsvergunning van 4 oktober 2000, met als doel het verrichten van arbeid al dan niet in loondienst c.q. humanitaire redenen. Uit de gronden die destijds zijn aangevoerd blijkt dat die asielerelateerd zijn. De aanvraag is echter niet als asielaanvraag behandeld.

Appellant heeft vervolgens in het kader van de regeling "afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet" (WBV 2007/11) een beroep gedaan op de burgemeester. Er is door de burgemeester van _____ een zogenaamde burgemeestersverklaring verstrekt aan de staatssecretaris van justitie.

Appellant heeft van de staatssecretaris van justitie niets gehoord over zijn beroep via de burgemeester op de regeling.

Appellant werd wel naar aanleiding van aanmelding voor de pardonregeling opgeroepen door de dienst terugkeer en vertrek (DT&V) en is verschenen op iedere oproep.

Zoals uit de stukken blijkt is er door een medewerker van die dienst in een van de brieven uitdrukkelijk aangevoerd dat er geen reden is om appelland na het gesprek in bewaring te stellen. Integendeel: de medewerkster van de DT&V had reden om de zaak van appelland nog eens voor te leggen zoals – naar appelland heeft vernomen – dat ook in andere gevallen werd gedaan. Appellant heeft daarna geen oproep meer gekregen en zou zich, indien dat wel het geval was wederom hebben gemeld.

Appellant heeft dus alles gedaan wat van hem verlangd werd in het kader van de WBV 2007/11 en is ook naar de gesprekken met de DT&V gegaan en heeft zich aan niets onttrokken.

Voorzover aan appelland bekend is, is de DT&V de instantie die zich met de eventuele terugkeer en het vertrek van personen bezighoudt, die zich op de pardonregeling hebben beroepen. Niet valt daarom in te zien waarom - als die dienst uitdrukkelijk aangeeft dat er geen grond is om appelland in bewaring te stellen - appelland daar niet op mag vertrouwen met name nu de toezegging ten aanzien van de inbewaringstelling komt van die dienst die ingesteld is door het ministerie om dit soort zaken te regelen.

(2) Tegen onrechte wordt in de uitspraak overwogen als vermeld onder punt 4.3.3.:

"...De Rechtbank stelt vast dat eiser op het moment van de inbewaringstelling geen aanvraag had ingediend ter verkrijging van een verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 14 en 28 van de Vw 2000, waarop nog niet was beslist. Eiser had dus ten tijde van de inbewaringstelling op 25 juli 2008 geen rechtmatig verblijf op grond van artikel 8, aanhef en onder f, van de Vw 2000..."

Toelichting:

Appellant heeft op 4 oktober 2000 een verblijfsvergunningsaanvraag gedaan bij de Haagse vreemdelingenpolitie met als doel arbeid al dan niet in loondienst c.q. humanitaire redenen. Uit de beschikking blijkt dat zijdens de toenmalige advocaat met betrekking tot het mvv-vereiste is aangevoerd dat hij tot het Koerdische volk behoort en daardoor hij ernstige problemen heeft

gehad met de Turkse overheid.

De verblijfsvergunningsaanvraag is asielgerelateerd en is gedaan voor 1 april 2001.

Appellant heeft vervolgens een beroep gedaan op de WBV 2007/11 via een aanvraag bij de burgemeester. Voor hem is ook een zogenaamde burgemeestersverklaring door de burgemeester afgegeven aan de staatssecretaris van justitie.

Tot aan het moment waarop hij aangehouden is en in vreemdelingenbewaring gesteld had appellant nog geen bericht van de staatssecretaris van justitie gekregen met betrekking tot de uitslag van zijn verzoek via de burgemeester van 's-Gravenhage om een verblijfsvergunning op grond van de WBV 2007/11.

Vervolgens wordt - nadat appellant in vreemdelingenbewaring is gesteld - door de staatssecretaris van justitie bij monde van de heer S.A. Kap op 29 juli 2008 aan de vreemdelingenpolitie Den Haag medegedeeld:

"...Aan de hand van een burgemeestersverklaring is ambtshalve getoetst of betrokkene in aanmerking komt voor een aanbod in het kader van de (regeling afwikkeling nalatenschap oude vreemdelingenwet), zoals bedoeld in WBV 2007/11. Van deze ambtshalve toetsing is een zogenaamde minuut opgemaakt waaruit blijkt waarom aan betrokkene in dit geval geen aanbod is gedaan. Nu betrokkene geen andere openstaande procedures heeft is er sprake van onrechtmatig verblijf. De minuut opvraag van de advocaat van betrokkene heeft geen schorsende werking ....".

Pas na het ontvangen van deze stukken per fax op 31 juli 2008 door de advocaat vanwege de huidige procedure met betrekking tot vreemdelingenbewaring is bekend geworden dat het niet de bedoeling van de staatssecretaris van justitie is om een pardonaanbod te doen.

Ten tijde van de inbewaringstelling was aan appellant een en ander niet bekend. Er lag toen nog steeds een verzoek om een verblijfsvergunning op grond van de pardonregeling via de burgemeester van Den Haag.

Inmiddels is het bezwaarschrift ingediend omdat appellant geen pardonaanbod heeft gekregen.

Het gaat echter om de vraag hoe de situatie was op het moment dat appellant in bewaring werd gesteld, te weten op 25 juli 2008.

Op dat moment was er nog geen bericht van de staatssecretaris van justitie met betrekking tot het verzoek dat appellant via de burgemeester van had gedaan.

Er lag dus een verzoek, waarover appellant nog geen bericht had gekregen, en dat kan naar zijn mening niet anders betekenen dan dat er sprake was van rechtmatig verblijf.

Pas op 31 juli 2008 werd via de stukken - die de advocaat van appellant heeft gekregen - bekend, door de berichtgeving namens de staatssecretaris aan de vreemdelingenpolitie van Den Haag, hoe de staatssecretaris over het verzoek van appellant dacht.

Appellant zelf heeft van de staatssecretaris van justitie tot op heden persoonlijk geen bericht gekregen met betrekking tot zijn beroep op de pardonregeling.

Het feit dat de staatssecretaris van justitie kennelijk van mening is dat zij aan de verzoekers geen bericht hoeft te zenden als de uitkomst van de procedure ingeleid door een verzoek aan de burgemeester negatief is, kan niet voor rekening en risico van de verzoeker - in casu appellant - komen.

De overwegingen van de rechtbank zoals vermeld in het besluit sub 4.4 , 4.4.1, 4.4.2, 4.4.3, 4.4.4, 4.4.5 zijn naar de mening van appellant hier niet relevant, omdat het gaat om de vraag hoe de situatie van appellant was ten tijde van de oplegging van de vreemdelingenbewaring en op dat moment lag er het verzoek via de burgemeester van _____ waarover de staatssecretaris zich jegens hem nog niet had uitgelaten.

(3) Ten onrechte wordt in de uitspraak overwogen als vermeld onder punt 4.6 – mede in verband met het gestelde onder punt 4.5 - :

“Gelet op het onttrekkingsgevaar behoeft de verweerder redelijkerwijs niet te volstaan met het opleggen van een lichter middel, ondanks het feit dat eiser, naar onweersproken is gesteld, op alle oproepen van verweerder is verschenen...”

Toelichting

Blijkens deze overweging neemt de rechtbank een onttrekkingsgevaar aan, maar niet goed wordt duidelijk waarom de rechtbank dit doet. Met name niet omdat de rechtbank zich ook realiseert dat appellant op iedere afspraak van de DT&V, die met name voor het vertrek van personen die niet (meer) in Nederland mogen zijn is ingesteld , is verschenen en dat die organisatie kennelijk het (nog) niet nodig vond het vertrek van appellant te organiseren.

Het (verblijfs)adres van appellant was bekend, hij werd op dat adres ook opgeroepen door de DT&V. Dat hij daar niet staat ingeschreven en niet ingeschreven kan worden gelet op de koppelingwet, doet daar naar zijn mening niet aan af.

Indien de DT&V vertrek van appellant wilde gaan regelen, zou dat gebeuren zoals dat ook in andere gevallen gebeurt. Het feit dat appellant geen geld heeft voor die reis, betekent niet dat het vertrek – indien nodig – niet geregeld zou kunnen worden, en kan dan ook in dit kader naar zijn mening geen grond vormen hem van zijn vrijheid te beroven.

Appellant heeft gedaan wat er in het kader van de pardonregeling van hem verwacht werd : hij heeft zich gemeld bij de burgemeester van Den Haag. Voorzover hem bekend staat niet in de regeling dat hij zich ook bij de korpschef moet melden. Het ontbreken van een document als bedoeld in artikel 4.21 Vb2000 zou hem in het kader van de pardonregeling niet verweten worden en was ook bij de gesprekken met de DT&V geen probleem.

Waarom dan ook het belang van de openbare orde in het geval van appellant reden zou kunnen zijn om hem van zijn vrijheid te beroven, en waarom er van uitgegaan werd dat hij zich aan zijn uitzetting zal onttrekken - ingeval die aan de orde zou zijn – wordt niet duidelijk.

Appellant procedeert over de pardonregeling. In die procedure zal aan de orde zijn wat er in dat kader al dan niet mogelijk is. Voorzover hem bekend, buigt uw afdeling zich ook over die procedurele problematiek.

In hoeverre in zijn geval het gelijkheidsbeginsel als bedoeld in artikel 1 van de grondwet , mede gelet op artikel 14 EVRM en artikel 26 BUPO verdrag , reden moet zijn om hem ook als een persoon die onder de afwikkeling van de nalatenschap van de oude vreemdelingenwet

valt te beschouwen, is in de huidige procedure niet aan de orde.

Appellant meent echter op basis van de hierboven vermelde grieven dat hij op 25 juli 2008 ten onrechte in het kader van een vreemdelingenbewaring van zijn vrijheid is beroofd – mede gelet op artikel 5 lid 1 EVRM - en dat die vreemdelingenbewaring gelet op al hetgeen hij heeft aangevoerd onrechtmatig is te achten en hij vraagt uw afdeling dan ook de bestreden beslissing te vernietigen met zodanige beslissing als uw afdeling in goede justitie zal vermenen te behoren.

Dat appellant een en ander ter zitting van uw raad gaarne nader mondeling wil toelichten;

Dat appellant meent dat gelet op voormelde grieven de beslissing van de rechtbank voor vernietiging in aanmerking komt;

Redenen waarom:

Appellant zich wendt tot uw afdeling bestuursrechtspraak van de raad van state met het eerbiedig verzoek de bestreden beslissing te vernietigen met zodanige beslissing als uw afdeling in goede justitie zal vermenen te behoren, kosten rechtens.

's-Gravenhage, 27 augustus 2008

advocaat-gemachtigde